

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر همزمان مالتودکستربین و باکتری‌های پروپیوتیک بر ویژگی‌های رئولوژیکی خامه ترش

محل انتشار:

مجله تحقیقات مهندسی صنایع غذایی، دوره 21، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

فریال خادمی - گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

علی معتمد زادگان - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

شهرام نقی زاده رئیسی - استادیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت‌آملی

سیداحمد شهیدی - گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت‌آملی، آمل

خلاصه مقاله:

خامه ترش حاوی ۳۰ تا ۴۰ درصد چربی است که به آن باکتری‌های مولد عطروطعم (اسیدلاکتیک) اضافه می‌شوند تا بو و طعم خاصی ایجاد کنند. این نوع خامه قبل از توزیع حداقل به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری می‌شود و سپس به بازار عرضه می‌شود. هدف از این پژوهش بررسی امکان تولید خامه ترش پروپیوتیک با افزودن باکتری‌های پروپیوتیک و مالتودکستربین است. در این تحقیق باکتری‌های پروپیوتیکی (لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، لاکتوباسیلوس کازئی، بیفیدوباکتریوم بیفیدیوم) به فرمولاسیون خامه ترش با ۲۰ درصد چربی افزوده شد و ویژگی‌های رئولوژیکی خامه بررسی گردید. بالاترین ویسکوزیته (Pa.s ۱۲۰۰) مربوط به تیمار T2 (خامه ترش حاوی ۲ درصد مالتودکستربین) بود در صورتی که کمترین مقدار ویسکوزیته (معادل ۰.۱۰ در نمونه شاهد (بدون مالتودکستربین و باکتری) دیده شد. نتایج آزمون رفتار جریان نشان داد که تمام نمونه‌ها رفتار رقیق شونده با پرش داشتند. مدل رئولوژیکی کارائی داده‌های رفتار جریان خامه ترش را بازنشر کرد. از نظر ویژگی‌های ویسکوالاستیک نیز در تمامی نمونه‌های شامل باکتری و مالتودکستربین، مدل ذخیره بیشتر از مدل افت بود. بین میزان افزودن مالتودکستربین و نوع باکتری‌ها تفاوت معنی داری (۰.۰۵).

کلمات کلیدی:

پروپیوتیک، خامه ترش، مالتودکستربین، مدل رئولوژیکی کارائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684171>

